استقلال خپلواکی
www.esteqlaal.net

فیروزه وفا یکشنبه ۰۱ نوامبر ۲۰۲۶

اندر باب وزرای وارداتی

به تاریخ ۲۹ اکتوبر ۲۰۲۶، از یک مضمونی که به تاریخ ۹ اگست ۲۰۱۳ توسط نویسندگان بنام های Sami Yousufzai و Ron Moreau در Daily Beast تحت عنوان "وزیر میلیون دالری افغانستان" نشر شده بود، در وبسایت استقلال ـ خپلواکی نشر دوباره گردید، که در آن از وزیر مطبوعات بنام مخدوم رهین به صفت یک وزیر باوقار نامبرده شده و مخصوصاً وی را با تعدادی از صفاتی در پهلوی نامش مزین ساخته بودند که هیچ گاه شامل حال این وزیر مفسد و بدنام نمی شد.

قبلاً مضامین متعددی در مورد سید مخدوم رهین توسط یکی از اقاربش طوریکه لازم شخصیت این بی شخصیت بود، نوشته شده بود و وی را برای خوانندگان طوریکه لازم بود معرفی نموده بود که لازم به تکرار نیست.

تنها چیزیکه باید علاوه شود که مخدوم رهین یک دلقکِ به تمام معنی بود.

رهین تنها وزیر یک میلیون دالری نبود، بلکه میلیون ها دالر که توسط کشور های مختلف مانند جاپان، چین، یونان، فرانسه، ایتالیا و سائر ممالک که برای احیای دوبارهٔ آثار باستانی پرداخته می شد، همه در جیب و حساب های بانکی وی ناپدید می شد و دیگر هیچ.

اما این دلقک به این هم اکتفا نکرد و آثار باستانی زیادی را از همه ستوپه های دست نخورده، دزدیده و برای خوش خدمتی به کشور های تمویل کنندهٔ شرقی و غربی از کیسهٔ خلیفه هدیه می داد.

از جملهٔ خیانت های نابخشودنی دیگرش، ترویج زبان و اصطلاحات ایرانی به حد اعظم خود رسیده بود که حتی تلویزیون هائی که توسط ایران تمویل می شدند، اعلان می کردند که به نطاقان و دوبله کنندگان ضرورت است که به لهجهٔ ایرانی بلدیت داشته باشند، در تمام این خیانت ها دست رهین به

حیث وزیر مطبوعات شامل بود. البته خائنین دیگر که همانا سران احزاب و دست پروردگان ایران هستند نیز در این خیانت ملی شامل می باشند.

از جملهٔ خیانت های دیگر رهین آغشته بودنش به انواع و اقسام فساد اخلاقی بود. فلهذا وزیری که باید کلتور و فرهنگ را ترویج دهد، فرهنگ فساد را ترویج داد. پس خیانت های اخیر الذکر وی هزاران مرتبه بدتر از میلیون ها دالر اختلاس وی است.

در یک قسمت از مضمون متذکره رهین برای دفاع از خود اظهار نموده که در هنگام ترک وزارت خانه، "پاکترین فرد" را به ریاست شعبهٔ کابل بنیاد آسیای جنوبی "متعلق به سینگ" مقرر نموده است. این هم از مضحک ترین اظهارات وی می باشد. شخصی که خود ناپاک و غرق در فساد های مختلف بوده باشد، چگونه ممکن است که پاکترین فرد را به آن ریاست منصوب نموده باشد.

اما قابل یادآوریست که رهین تنها از جملهٔ وزرای وارداتی که آغشته به فساد بودند، نبود.

تعداد زیادی از ممالک مختلف وارد کارزار بدبختی آن کشور شدند.

ـ در شروع ملت رنج دیدهٔ فکر می کرد که دیگر برای کمونیست های خون آشام که هر کدام دست های شان تا شانه به خون ملت آلوده است، در خاک پاک افغانستان جای نیست، اما بزودی این آرزو و خیال به ناامیدی تبدیل گردید و با سرازیر شدن جلادان مانند نورالحق علومی، گلاب زوی، شهنواز تنی، کبیر رنجبر و تعداد کثیری دیگر، به وطن برگشتند و به عوض اینکه به میز محاکمه کشانیده شوند تا انتقام خون دومیلیون قربانی، به صد ها هزار معیوب و معلول و ویرانی همه زیربنا های کشور از آن وطن فروشان گرفته شود، وزیر و وکیل شدند.

و همان بود که آن خائنین بار دیگر نیز تا توان داشتند از چور و چپاول و تفرقه اندازی و...، دریغ نکردند.

همین بود که امید ها به ناامیدی تبدیل شدند، چون که به عوض گرفتن انتقام و اجرای عدالت اجتماعی، چوکی های بلند دولتی برای شان سپرده شد.

ـ دلیل آن روشن است، زیرا جهاد را پسران با عزم و سرفراز افغان با قربانی نمودن جان های شان به پیروزی رساندند و بعداً منافقین که همان جنگ سالاران و تیکه داران جهاد بودند، خود آن ها نیز برای گرفتن قدرت خون های زیادی را ریختاندند، و این دلیلی است که با دزد ها که همانا کمونیست های زیردارگریختگی بودند، دهن جوال را گرفتند.

ـ از طرف دیگر وزرای وارداتی که به اصطلاح همه تخصص در رشته های مختلف داشتند از طرف ممالک میزبان شان که تمویل کنندگان بازسازی زیربنا ها در همه ابعاد مختلف کشور بودند،

در وزارت خانه ها، سفارتخانه ها، روسای بلدیهٔ ها، والی ها، مشاورین در امور مختلفهٔ اداری و قراری که گفته می شد تنها رئیس جمهور زیاده از شست مشاور داشت، گماشته شدند.
که همه آن ها در فساد اداری غرق بودند از رئیس جمهور آنوقت، حامد کرزی گرفته تا مشاورین وی، معاونین متعددِ رئیس جمهور، و همه وزرا مانند رهین، فرهنگ و غیره...، شاروال هائی که یکی پی دیگر آمدند و رفتند، در بلدیهٔ کابل مقرر می شدند و همهٔ شان پول خیرات را که برای آبادی و عمرانی شهر کابل از طرف ممالک مختلف داده می شد، به جیب می زدند و راه خود را گرفته دوباره از وطن خارج می شدند.
گفتنی زیاد است، همه ملت از آن آگاهی دارند، اما تا تصفیهٔ حساب با همهٔ آنانی که در بدبختی کشور از آغاز تا انجام دست داشتند و دارند، صورت نگیرد، وطن به صلح و آرامش نخواهد رسید، ولو که من و امثال من تا آخر عمر آهن سرد به سندان بکوبیم.